

Lorentzen: Jeg synes, det ærede medlem hr. Steen sagde det rigtige i den sidste sætning, nemlig dette, at det er kommunalbestyrelsen og ingen anden, der skal træffe afgørelse af, hvorvidt en mand opfylder disse henstandsbetingelser, og — for at der ikke skal foreligge nogen misforståelse — jeg har forstået den højtærede minister således, at dette med pantefogedens notat eller notatet i kommunens bøger, som ministeren udtrykte sig, har intet som helst med henstandsgivelse at gøre. Det er kun en dato, der skal godtgøre, at man inden den 30. september har henvendt sig, enten skriftligt eller gennem dette notat i kommunens bøger, om henstand, og jeg håber, at den højtærede minister, når cirkulæret, forinden det udgår, endnu en gang skal læses igennem, så klart skriver, at det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelsen, og ingen anden.

Iøvrigt vil jeg gerne sige i fortsættelse af det, jeg udtalte sidste gang om dette spørgsmål, at der bliver ikke nogen anvendelse for henstandsregler ved det første valg, for jeg tror ikke, der er nogen, i hvert fald kun meget få, der har bedt om denne henstand inden 30. september i år.

Må jeg dernæst have lov at slå fast, at pantefogeden virker jo normalt først, når fordringen er autoriseret til udpantning og han derefter gennem kommunalbestyrelsen har fået panteprotokollen udleveret, og fra dette øjeblik er pantefogeden ude af stand til at give henstand til en eneste af de personer, der står på denne restanceliste. Anderledes kan og må det formentlig ikke forstås.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Desværre tror jeg ikke, det ærede medlem hr. Lorentzen har ret i den påstand. Jeg ville ønske, det var sådan, men jeg ser sådan på sagen — jeg vil gerne retledes af den højtærede minister, hvis jeg ikke har ret — at en skatteyder, som overhovedet ikke betaler sin skat og ikke har gjort det gennem en årrække, han kan for det år, det drejer sig om, altså det sidste år forud for et kommunevalg, ved en påtegning i skatteopkræverens protokol om en afbetalingsordning få sin stemmeret tilbage, hvis et flertal i kommunalbestyrelsen — om

sagen går dertil — ønsker det. Hvis det er rigtigt — og det er jo lettere at rejse dette konkrete spørgsmål end at stille en hel række forskellige spørgsmål — hvis det er rigtigt, så vil jeg nok have lov til at spørge den højtærede minister eller rettere det ærede medlem hr. Steen og det radikale blad i Middelfart, der taler så stærkt, som de gør det, om det virkelig er det resultat, som det ærede medlem lovede os, da vi drøftede sagen her ved anden behandling. Jeg synes det ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 90 stemmer mod 55.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 171 af 31. marts 1953 om valg til folketinget. [Af Steen m. fl.].

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1568).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Steen): Forinden vi nu går til afstemning her ved tredie behandling om det forslag, det radikale venstre har fremsat til ændring af loven om valg til folketinget, ønsker jeg at fremsætte nogle bemærkninger af lidt mere principiel karakter, end tilfældet har været ved den hidtidige behandling af forslaget. Jeg tillader mig at tage mit udgangspunkt i den tanke, der har fundet sit historiske udtryk i ordene om den folkets vilje, der skal være landets lov, og jeg tillader mig at forudsætte, at denne tanke i dag er accepteret, således forstået, at det er grundlovens, det er parlamentarismens, det er den lige og almindelige valgræts jævne og enkle, for sin tid dristige og omstridte tanke — en strid, der nu er historie, et spørgsmål, der ikke længere deler folket og ikke deler os i denne sal. Således tror jeg også, det forholder